

USNESENÍ

Okresní soud Plzeň-sever rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Srpovou ve věci

oprávněné: **nezletilá Elena Malátová**, narozená dne 25. 7. 2020
bytem Druztová 335, 330 07 Druztová
zastoupená opatrovníkem Město Nýřany, orgán sociálně právní ochrany dětí
sídlem Škroupova 11, 304 66 Plzeň

proti
povinné: **Radka Vávrová**, narozená dne 9. 2. 1987
bytem Tyršova 146, 330 27 Vejprnice

**o zaplacení dlužného výživného ve výši 6 000 Kč a běžného výživného od 1. 4. 2025,
k návrhu povinné na zastavení exekuce ze dne 16. 6. 2025**

takto:

Návrh povinné na zastavení exekuce se zamítá.

Odůvodnění:

1. Na základě pověření Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 3. 4. 2025, č. j. 325 EXE 131/2025-31, byl provedením exekuce podle vykonatelného usnesení Okresního soudu Plzeň-sever č. j. 6 Nc 13009/2024-214 ze dne 31. 10. 2024 a rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 28. 11. 2024 č. j. 6 Nc 13009/2024-296, k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 6 000 Kč představující dlužné výživné a dále k vymození běžného výživného ve výši 4 000 Kč počínaje dubnem 2025 a nákladů oprávněných v exekučním řízení a nákladů exekuce, pověřen soudní exekutor JUDr. Josef Lávička, Exekutorský úřad Cheb, sídlem 26. dubna 573/10, 350 02 Cheb.
2. Povinná podala dne 16. 6. 2025 soudnímu exekutorovi návrh na zastavení exekuce s odůvodněním, že dlužné výživné zcela uhradila a běžné výživné bude nadále hrazeno jejím insolvenčním správcem, který má k platbám potřebné informace. Soudní exekutor vyzval oprávněnou k vyjádření k návrhu povinné na zastavení exekuce usnesením ze dne 25. 6. 2025, č. j. 176 EX 00091/25-046. Vzhledem k tomu, že oprávněná podáním z 8. 7. 2025 vyjádřila v zastoupení svého zákonného zástupce (otce) nesouhlas se zastavením exekuce, předložil soudní exekutor dne 10. 7. 2025 návrh povinné na zastavení exekuce exekučnímu soudu.
3. Oprávněná v podání z 8. 7. 2025 uvedla, že se zastavením exekuce nesouhlasí, když z dosavadního chování povinné nevyplývá, že v budoucnu bude běžné výživné sama hradit. Dále oprávněná uvedla, že rozšiřuje exekuční návrh o dlužné výživné ve výši 39 000 Kč, které se stalo splatným a vykonatelným dne 17. 6. 2025 z důvodu prodlení povinné s úhradou splátek dlužného výživného uložených rozhodnutím Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 4. 2025, č. j. 56 Co 34/2025-376.
4. V souladu s § 469 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, byl usnesením zdejšího soudu č. j. 6 P 174/2025-411 ze dne 27. 8. 2025, ustanoven nezletilá oprávněná pro řízení o zastavení exekuce vedené zdejším soudem opatrovník, a to Město Nýřany, orgán sociálně právní ochrany dětí.
5. Ze spisu vedeného zdejším soudem a dále z exekučního spisu bylo zjištěno, že exekuce byla vedena pro vymození dlužného výživného ve výši 6 000 Kč a dále pro běžné výživné ve výši 4 000 Kč měsíčně počínaje měsícem duben 2025, a to podle usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 31. 10. 2024, č. j. 6 Nc 13009/2024-214, a rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne

28. 11. 2024, č. j. 6 Nc 13009/2024-296. Soudní exekutor exekuci v části uplatněné pohledávky oprávněné ve výši 6 000 Kč zastavil usnesením ze dne 25. 4. 2025, č. j. 176 EX 00091/25-022, když povinná dlužné výživné uhradila k rukám zákonného zástupce oprávněné. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 4. 2025, č. j. 56 Co 34/2025-376, byla povinné uložena povinnost hradit výživné na oprávněnou ve výši 3 000 Kč měsíčně s účinností od 1. 1. 2024 a dále povinnost uhradit dluh na výživném za období od 1. 1. 2024 do 30. 4. 2025 ve výši 39 000 Kč po splátkách ve výši 1 500 Kč měsíčně spolu s běžným výživným pod ztrátou výhody splátek při nezaplacení jedné z nich. Proti povinné bylo dne 20. 2. 2024 zahájeno insolvenční řízení a usnesením ze dne 23. 2. 2024, č. j. KSPL 66 INS 2905/2024-A-9, byl prohlášen úpadek dlužníka (povinné) a povoleno řešení úpadku dlužníka oddlužením. Povinná v návrhu na zastavení exekuce ze dne 16. 6. 2025 uvedla, že dlužné výživné již uhradila a běžné výživné bude nadále vymáháno insolvenčním správcem v probíhajícím insolvenčním řízení. Povinná se dostala do prodlení s úhradou splátek dlužného výživného uložených shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 4. 2025, proto oprávněná v podání z 8. 7. 2025 rozšířila exekuční návrh o dlužné výživné ve výši 39 000 Kč. Soudní exekutor vyhověl návrhu oprávněné na rozšíření exekučního návrhu a dále vymáhal v exekučním řízení běžné výživné a dlužné výživné ve výši 39 000 Kč.

6. Ze sdělení insolvenčního správce povinné společnosti FKI, v. o. s., IČ 05993997, ze dne 30. 12. 2025 bylo zjištěno, že povinná ke dni podání řádně plní podmínky schváleného oddlužení. Insolvenční správce provádí srážky z nemocenské, ze kterých je přednostně hrazeno běžné výživné. Z částky, který zbývá po úhradě zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce a běžného výživného je dále splácen dluh na výživném. Ke dni sdělení činí dluh na výživném částku 14 051 Kč. Insolvenční správce uvádí, že při zachování stávající výše plnění lze předpokládat úhradu dluhu přibližně v horizontu 7 měsíců, a to současně s úhradou běžného výživného.
7. Soudní exekutor sdělil na výzvu soudu dne 12. 1. 2025, že ke dni podání bylo povinou uhrazeno přímou platbou na účet oprávněné celkem 48 949 Kč a z toho bylo na dlužné výživné uhrazeno 24 949 Kč. Zbývá tak uhradit 14 051 Kč (pozn. soudu).
8. K návrhu povinné na zastavení exekuce se vyjádřil opatrovník oprávněné podáním z 19. 12. 2025. Na základě předchozích zkušeností s povinnou opatrovník uvedl, že je v nejlepším zájmu oprávněné, aby byla úhrada běžného i dlužného výživného nadále zajišťována cestou exekučního řízení.
9. Podle § 46 odst. 2 věta druhá zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „e. ř.“), exekutor vede exekuci až do vymožení pohledávky a jejího příslušenství nebo vynucení jiné vymáhané povinnosti, nákladů exekuce a nákladů oprávněného; tím bude exekuce provedena.
10. Podle § 46 odst. 4 e. ř. se za vymožené plnění považuje plnění získané prováděním exekuce způsobem podle § 59 odst. 1 e. ř., získané provedením exekuce podle odstavce 6 nebo hrazené na vymáhanou povinnost od doručení vyrozumění o zahájení exekuce povinnému do skončení exekuce, nebylo-li získáno podle písmene a) nebo b).
11. Podle § 52 odst. 1 e. ř., nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
12. Podle § 55 odst. 3 věta poslední e. ř. nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu.

13. Podle § 268 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže a) byl nařízen, ačkoli se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným; b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným; c) zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení; d) výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a 322 vyloučeny nebo majetek, ze kterého nelze vymáhanou pohledávku uspokojit; e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů; f) bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí (§ 267); g) po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku; h) výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
14. Podle § 290 odst. 2 o. s. ř. může soud na návrh povinného zastavit nařízený výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, jestliže jsou srážky prováděny již jen pro běžné výživné a lze předpokládat, že povinný vzhledem ke svému chování i poměru k práci bude výživné plnit dále dobrovolně.
15. S ohledem na shora uvedené soud neshledal splnění podmínek pro zastavení exekuce uvedených v § 290 odst. 2 o. s. ř., když exekuce je nadále vedena pro běžné výživné i pro dlužné výživné. Soud má navíc s ohledem na učiněná zjištění za to, že z dosavadního chování povinné nelze předpokládat, že bude výživné platit dobrovolně řádně a včas. Vzhledem k tomu, že povinná jiný důvod k zastavení exekuce podle § 268 o. s. ř. neuvedla a žádný takový důvod ani není naplněn, soud návrh povinné na zastavení exekuce zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-sever.

Plzeň 13. února 2026

JUDr. Jana Srpová, v.r.
samosoudkyně